

Depechen

Nyhedsbrev om skat, moms og regnskab

Stadig skatteudfordringer med arbejdsgiverbetalte elcykler

Selvom politikerne er positive og fordelene er åbenlyse, så er der fortsat ikke vilje i Folketinget til at finde de midler, der skal til for at fritage arbejdsgiverbetalt transport på en elcykel mellem hjem og arbejde for beskatning.

Af Bo Torpegaard Rubien, botor@bdo.dk

I Folketinget er der stort flertal for at fremme cyklismen ikke mindst i København, Aarhus, Aalborg og Odense, hvor trængselsudfordringerne er størst. Desværre kan der tilsyneladende ikke findes penge til finansiering af en ændring af en regel, som skattemæssigt udgør en betydelig barriere i forhold til at lade arbejdsgivere stille elcykler til rådighed for deres ansattes transport mellem disses bopæl og arbejdspladsen. Dette uagtet, at tiltaget efter vores vurdering ville koste statskassen mindre end det fitnessfradrag, som politisk er besluttet, men endnu ikke vedtaget.

Den for tilhængere af øget cyklisme nedslående status fremgår af et [svar fra skatteministeren](#) fra februar til Folketingets Skatteudvalg. Heri anføres det, at en ændring af reglerne vil koste statskassen penge, og at den videre proces derfor afhænger af, at der tilvejebringes finansiering.

Den omstændighed, at en arbejdsgiverbetalt elcykel anvendes til kørsel mellem hjem og arbejde udgør ikke i sig selv et problem. Arbejdsgiverbetalt transport mellem bopælen og jobbet beskattes nemlig ikke, hvis medarbejderen ikke tager befodringsfradrag for turen. Det egentlige problem består i, at hvis cyklen tages med hjem, skaber det en formodning for, at den også anvendes til andre former for privat kørsel.

I så fald skal medarbejderen beskattes af markedsværdien af godet, idet der i modsætning til fx fri telefon ikke er fastsat en særlig sats for den slags. Og skattepligten omfatter ikke kun de dage, hvor der rent faktisk er kørt privat på elcyklen, men hele den periode, hvor medarbejderen har haft cyklen til sin rådighed. For fuldstændighedens skyld bemærkes, at der ikke indtræder skattepligt, hvis en medarbejder ikke kører hjem på arbejdsgiverens elcykel, men kun bruger den i arbejdstiden.

Om formodningen for anden form for privat anvendelse af en arbejdsgivers cykel bemærkede Skattestyrelsen i en [afgørelse fra 2009](#), at den ansatte næppe har mulighed for at afkræfte denne. Hvorvidt formodningen kan afkræftes ved, at medarbejderen overfor sin arbejdsgiver underskriver en tro og love-erklæring om ikke at ville anvende cyklen til anden form for privat kørsel end kørsel mellem hjem og arbejde, er uvist. Der foreligger angiveligt ikke afgørelser herom.

Beskatningens omfang

Er der tale om en elcykel, som kan lejes for 500 kr. om måneden vil medarbejderen skulle beskattes af et årligt beløb på 6.000 kr., hvilket for de fleste vil udløse en merskat på ikke under 2.200 kr., idet godet beskattes som personlig indkomst. Der skal dog ikke betales AM-bidrag af værdien.

Beskatningen er den samme, hvis elcyklen helt eller delvist er betalt af medarbejderen selv gennem en såkaldt bruttolønsordning, hvor medarbejderen mod en mindre lønnedgang selv finansierer eller medfinansierer et bestemt personalegodt. Det skyldes, at det stadig er arbejdsgiveren, der stiller godet til medarbejderens rådighed.

DEPECHEN 2026, NR. 08

22. april 2026

Indhold

- Stadig skatteudfordringer med arbejdsgiverbetalte elcykler
- Ny afgørelse om sondringen mellem selvstændige og lønmodtagere
- Husk momsreguleringsforpligtelsen ved salg af fast ejendom
- Reglerne om producentansvar angår meget andet end emballage
- Præsentation af mellemværender med nærtstående parter

Ny afgørelse om sondringen mellem selvstændige og lønmodtagere

Selvstændige og freelancere med kun få kunder anses ofte for lønmodtagere, selvom de har et CVR-nr. og sender regninger med moms. Det kan give meget store efterregninger, fordi Skattestyrelsen næsten altid regulerer tre år tilbage i tid.

Af Lars Bodin Jacobsen, lar@bdo.dk

Det er en udbredt misforståelse, at man automatisk anses for selvstændig i skatte- og momsmæssig henseende, hvis man får sig et CVR-nummer og fakturerer sit arbejde med moms. Det gør man ikke.

Hvorvidt man er det ene eller andet, afgøres ud fra en konkret vurdering og på basis af en lang række kriterier. Der lægges i denne forbindelse især vægt på antallet af kunder, på risikoen for at ifalde ansvar for det udførte arbejde, på afregningsformen samt på arten og omfanget af de omkostninger, som man selv afholder. Jo færre kunder og jo mere lønmodtageragtige udgifter, der afholdes, jo større er risikoen for, at Skattestyrelsen pludselig – og altid med tilbagevirkende kraft – anser en selvstændig eller freelancer for reelt at være lønmodtager.

Det var fx tilfældet i den meget omtalte sag med Wolt-buddene, men problemstillingen kendes i forhold til næsten alle former for enkeltmandsvirksomheder herunder ikke mindst i forhold udlændinge, der arbejder her i landet indenfor fx byggeri og transport.

Mange soloselvstændige har etableret sig på opfordring fra deres væsentligste – måske eneste – kunde, fordi denne foretrækker at gøre brug af underleverandører frem for at ansætte disse. Noget der imidlertid ikke tillægges skattemæssig betydning, men som ligefrem kan komme kunden til skade, fordi denne hæfter for ikke-indeholdt A-skat og AM-bidrag, hvis der statueres ansættelsesforhold, jf. [denne artikel](#) om den ledende dom på området.

Konsekvenserne for en selvstændig ved at blive anset for lønmodtager kan illustreres med en nyligt offentliggjort [afgørelse fra Landsskatteretten](#).

Konsulenten med de store rejseudgifter

Sagen handlede om en mand, der i 2010 havde etableret en enkeltmandsvirksomhed med rådgivning af primært større virksomheder indenfor international handel, shipping og logistik og som over en årrække havde arbejdet for 17 virksomheder. I perioden fra marts 2020 til oktober 2022 havde han arbejdet som ekstern konsulent for kun en enkelt virksomhed. En stor belgisk transportvirksomhed. Sagen angik spørgsmålet om, hvorvidt konsulenten for indkomståret 2021 skattemæssigt skulle anses for lønmodtager hos sin kunde med en konsekvens, at han ikke kunne bruge virksomhedsordningen og ikke kunne opnå fradrag for sine betydelige driftsomkostninger.

Landsskatteretten tiltrådte Skattestyrelsens afgørelse om, at konsulenten skulle anses for lønmodtager. Det skete blandt andet med henvisning til, at han ikke havde haft andre kunder i det pågældende år, at han havde faktureret virksomheden én gang månedligt med en aftalt dagspris på 630 EUR og hver gang for 18-19 dages arbejde.

Om det forhold, at konsulenten i det pågældende år havde haft udgifter i forbindelse med sit arbejde på næsten 400.000 kr. – hvilket under normale omstændigheder ville tale imod, at der var tale om et ansættelsesforhold – bemærkede retten, at der i det væsentlige var tale om rejse og opholdsmkostninger, som en (anden) lønmodtager også ville have i en tilsvarende situation, hvor arbejdet udføres i udlandet. Landsskatteretten tiltrådte i denne forbindelse, at den ændrede skattemæssige status indebar, at klageren blev omfattet af det loft, der gælder for lønmodtageres fradrag for rejseudgifter, og som for 2021 udgjorde et beløb på 29.300 kr.

Et anpartsselskab er ikke løsningen – tværtimod

En del soloselvstændige driver deres virksomhed gennem et selskab. Det gør ikke risikoen ved at arbejde kun for en enkelt kunde mindre, men kan tværtimod føre til, at der skal betales mere i skat, end der er tjent – altså en skat på over 100 procent – hvis Skattestyrelsen finder, at der reelt er tale om et ansættelsesforhold. Det kan du læse mere om i [denne artikel](#).

”Hvorvidt man er det ene eller andet, afgøres ud fra en konkret vurdering på basis af en lang række kriterier”

Husk momsreguleringsforpligtelsen ved salg af fast ejendom

Det er ikke nok, at køber og sælger i en købsaftale har skrevet under på, at køber overtager sælgers momsreguleringsforpligtelse. Sælger frigøres kun, hvis Skattestyrelsen positivt underrettes om overdragelsen.

Af Pernille Rise, prt@bdo.dk

Fast ejendom anses momsmæssigt for et investeringsgode. Det betyder, at momsen af byggeomkostningerne kan fratrækkes, hvis opførelsen sker med henblik på anvendelse til en momspligtig aktivitet, fx momspligtig udlejning, men at den fratrukne moms skal tilbagebetales helt eller delvist, hvis ejendommens anvendelse senere ændres, fx overgår til momsfri udlejning.

Når det gælder moms af opførelsesudgifter samt af om- og tilbygningsomkostninger, bortfalder reguleringsforpligtelsen efter 10 år. Når det gælder udgifter til reparation og vedligeholdelse af fast ejendom bortfalder forpligtelsen – der kun omfatter arbejder for mere end 100.000 kr. årligt – efter fem år.

Et momsfrit salg af en fast ejendom sidestilles med overgang til ikke-fradragsberettiget anvendelse, hvilket som udgangspunkt udløser momsreguleringsforpligtelsen hos sælger.

Momsfrit salg af fast ejendom

Ved salg af en "gammel" ejendom, skal sælger – når salget er fritaget for moms – som udgangspunkt tilbagebetale den del af de tidligere fratrukne moms, der vedrører den resterende reguleringsperiode. Reguleringen opgøres forholdsmæssigt med 1/10 pr. resterende år.

Reguleringsforpligtelsen kan dog overdrages til køberen, hvis denne viderefører den momspligtige aktivitet, fx momspligtig udlejning. I så fald kan resultatet blive, at ingen del af den oprindeligt fratrukne moms skal tilbagebetales.

En overdragelse af forpligtelsen forudsætter, at køber er eller bliver momsregistreret, og at køber anvender ejendommen til momspligtige formål i mindst samme omfang som sælger. Hvis købers momspligtige anvendelse er mindre end sælgers, kan forpligtelsen kun overdrages forholdsmæssigt. Sælger skal i så fald betale forskellen.

Momsfri virksomhedsoverdragelse

Der gælder samme regler, når en fast ejendom – både "nye" og "gamle" – overdrages i forbindelse med en momsfri virksomhedsoverdragelse. Også her har køberen mulighed for at overtage sælgers resterende momsreguleringsforpligtelse og under samme betingelser som ved et momsfrit salg alene af ejendommen.

Hvis en given handel ikke kan anses for en virksomhedsoverdragelse i momsmæssig forstand, skal de enkelte aktiver momsbehandles hver for sig. En fast ejendom kan i så fald i stedet være omfattet af reglerne for et momsfrit salg af en sådan, jf. ovenfor.

Praktikken

Både ved ejendomshandler og ved virksomhedsoverdragelser er det vigtigt, at reguleringsforpligtelsen opgøres korrekt, og at det klart fremgår af aftalen mellem parterne, om og i hvilket omfang køber overtager forpligtelsen. I forhold til Skattestyrelsen frigøres sælgeren dog kun for sin forpligtelse, hvis køberen overfor Skattestyrelsen bekræfter at have overtaget denne. Noget som mange desværre overser. Erklæringsafgivelsen overfor Skattestyrelsen kan ske digitalt.

Manglende erklæring kan betyde, at Skattestyrelsen kræver restforpligtelsen indbetalt af sælgeren med tillæg af renter tilbage til det tidspunkt, hvor indbetalingen skulle være sket. Se i denne forbindelse eventuelt [denne afgørelse](#), der ganske vist handler om en reguleringsforpligtelse for driftsmidler, men som viser, hvad der kan ske, hvis formalia ikke overholdes. Det er ikke helt klart, om manglende indsendelse af en erklæring kan repareres på bagkant. Det er dog vores vurdering, at det altid er bedre at gøre noget sent end aldrig, og at Skattestyrelsen formentlig som udgangspunkt vil lægge også en for sent indsendt erklæring til grund.

"Reguleringen opgøres forholdsmæssigt med 1/10 pr. resterende år"

Reglerne om producentansvar angår meget andet end emballage

De meget omtalte regler om producentansvar handler ikke kun om gebyr for emballage. Der skal i mange tilfælde også betales gebyr for selve produktet. Det lever et meget stort antal virksomheder i uvidenhed om.

Af Kristine Agerskov, kriag@bdo.dk, og Charlotte Østeraa, charo@bdo.dk

Reglerne om producentansvar forbindes af mange med det emballagegebyr, som blev indført sidste år, men handler imidlertid ikke kun om, hvad et givent produkt er pakket ind i, men ofte lige så meget om produktet selv.

Virksomhederne har nemlig pligt til at lade sig registrere og betale gebyr, hvis de sælger produkter, der er omfattet af reglerne, og ofte vil de skulle registres for flere forskellige typer af producentansvar og hos flere forskellige organisationer. Noget som mange virksomheder mangler at blive, fordi de ikke ved, at de har et ansvar, eller har opgivet at sætte sig ind i reglerne.

Omfattede produkter

Der er producentansvar – og dermed pligt til betaling af gebyr – for følgende produkter:

- Emballage.
- Engangsplast.
- Elektronik – produkter og udstyr, der virker ved strøm.
- Batterier – små og store bærbare batterier, industribatterier samt bilbatterier.
- Fiskeredskaber af plast.
- Biler – såvel nye som brugte.

For visse typer af producentansvar stilles der krav om medlemskab af en kollektiv ordning, ligesom der i visse tilfælde fordres en revisorerklæring om de opgjorte og indberettede mængder.

En virksomhed skal registreres for hver enkelt type af producentansvar, som den er omfattet af. En virksomhed, der importerer og sælger en fjernstyret legetøjsbil, der kører på batterier, skal således med al sandsynlighed registreres for såvel den emballage, som bilen sælges i, som for elektronik og for batterier. Altså registreres i tre systemer.

På samme måde skal en virksomhed, der importerer og sælger elektriske haveredskaber, som fx plæneklippere og motorsave, registreres for både emballage, for batterier og for elektronik. I forhold til sidstnævnte skal virksomheden vurdere, hvilken del af produktet eksklusivt batteriet, der skal medregnes, når vægten af produktet skal indberettes.

Den reelle udfordring

Ud over gebyrernes størrelse, som varierer fra ordning til ordning, og besværet med indberetning af de relevante mængder, er der en række andre udfordringer ved reglerne om producentansvar, som volder virksomhederne besvær. Arbejdsopgaven med indsamling af bagvedliggende dokumentation for produkternes karakter og indhold er typisk omfattende, men nødvendig, hvis man ønsker at minimere gebyrerne mest muligt. Derudover kæmper mange virksomheder med helt lavpraktisk at få identificeret de produkter, der skal betales gebyr af og få opgjort den relevante vægt samt med at få etableret de interne procedurer, der er nødvendige for at kunne administrere og agere i overensstemmelse med reglerne.

Nogle virksomheder føler sig formentlig fristet til ikke at gøre noget eller til at udskyde arbejdet med registrering og håndtering af reglerne. Det er imidlertid en dårlig idé. Dels fordi manglende registrering kan medføre en bøde, men også fordi virksomheden kan blive opkrævet gebyr tilbage i tid, når registrering er på plads, hvilket kan medføre betydelige efterregninger.

Vi kan hjælpe

Ønsker du en vurdering af, hvorvidt jeres virksomhed er omfattet af reglerne om producentansvar eller hjælp til etablering af de administrative procedurer til håndtering af dette, er du velkommen til at kontakte os. Vi har eksperter med indsigt i reglerne i alle landets regioner.

”Nogle virksomheder føler sig formentlig fristet til ikke at gøre noget eller til at udskyde arbejdet med registrering og håndtering af reglerne.”

Præsentation af mellemværender med nærtstående parter

Præsentationen i årsregnskabet af mellemværender med fx tilknyttede og associerede virksomheder er vigtig, fordi der skal balanceres mellem årsregnskabslovens skemaposter og XBRL-kontoplanen, som bruges ved indberetning til Erhvervsstyrelsen.

Af Mia Wauder, miw@bdo.dk

Nedenstående omfatter de mellemværender, som en virksomhed kan have med forskellige nærtstående parter.

Mellemværender med tilknyttede virksomheder

Denne gruppe omfatter modparter inden for samme koncern og omfatter relationer i både opadgående, nedadgående og sidegående retning fra den regnskabsafbyggende virksomhed. Mellemværender med disse virksomheder skal uanset art præsenteres som *Tilgodehavender hos/Gæld til tilknyttede virksomheder*.

Mellemværender med kapitalinteresser

Kapitalinteresser omfatter udelukkende modparter i nedadgående retning fra den regnskabsafbyggende virksomhed. Læs mere herom i denne [artikel](#). Mellemværender med kapitalinteresser skal uanset art præsenteres som *Tilgodehavender hos/Gæld til kapitalinteresser*.

Mellemværender med associerede virksomheder

Associerede virksomheder er en undergruppe af kapitalinteresser, og omfatter ligeledes kun modparter i nedadgående retning fra den regnskabsafbyggende virksomhed. Årsregnskabslovens skemaposter indeholder ikke foruddefinerede poster for *tilgodehavender hos/gæld til associerede virksomheder*. Hvis virksomheden besidder både associerede virksomheder og øvrige kapitalinteresser, og har præsenteret disse særskilt som henholdsvis *Kapitalandele i associerede virksomheder* og *Kapitalandele i kapitalinteresser*, giver XBRL-taksonomien dog mulighed for at virksomhedens mellemværender med associerede virksomheder kan præsenteres som *Tilgodehavender hos/Gæld til associerede virksomheder*.

Hvis virksomhedens kapitalandele i associerede virksomheder benævnes *Kapitalandele i kapitalinteresser*, fordi virksomheden udelukkende besidder associerede virksomheder – og ikke øvrige kapitalinteresser – skal mellemværender med associerede virksomheder tilsvarende præsenteres som *Tilgodehavender hos/Gæld til kapitalinteresser*.

Mellemværender med virksomhedsdeltagere og ledelse

Virksomhedsdeltagere omfatter både fysiske og juridiske personer, som direkte ejer kapitalandele i virksomheden med undtagelse af virksomhedens modervirksomhed, der er omfattet af kategorien tilknyttede virksomheder. Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse skal uanset deres art præsenteres særskilt som *Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse*.

Der er ikke samme krav i forhold til gæld til virksomhedsdeltagere og ledelse, der derfor kan præsenteres som *Leverandører af varer og tjenesteydelser*, når der er tale om almindelig samhandel, og som *Anden gæld*, når der ikke er tale om almindelig samhandel. XBRL-taksonomien giver dog mulighed for, at gæld til virksomhedsdeltagere og ledelse uanset gældens art kan præsenteres som en særskilt balancepost benævnt *Gæld til virksomhedsdeltagere og ledelse*, selvom denne post ikke fremgår af årsregnskabslovens skemaposter.

Mellemværender med andre modparter

Mellemværender med virksomheder, der er underlagt kontrol af samme fysiske person eller med virksomhedsdeltageres øvrige selskaber eller med associerede virksomheders dattervirksomheder, præsenteres som *Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser* eller *Leverandører af varer og tjenesteydelser*, når der er tale om mellemværender fra samhandel. Andre mellemværender præsenteres som *Andre tilgodehavender* eller *Anden gæld*, hvor posterne af hensyn til regnskabsbrugers informationsbehov kan forsynes med en frivillig note, som beskriver mellemværendets art og modpart.

BDO Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.800 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 95.000 medarbejdere i mere end 169 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.